

REVISTA DE L'ASSOCIACIÓ CULTURAL

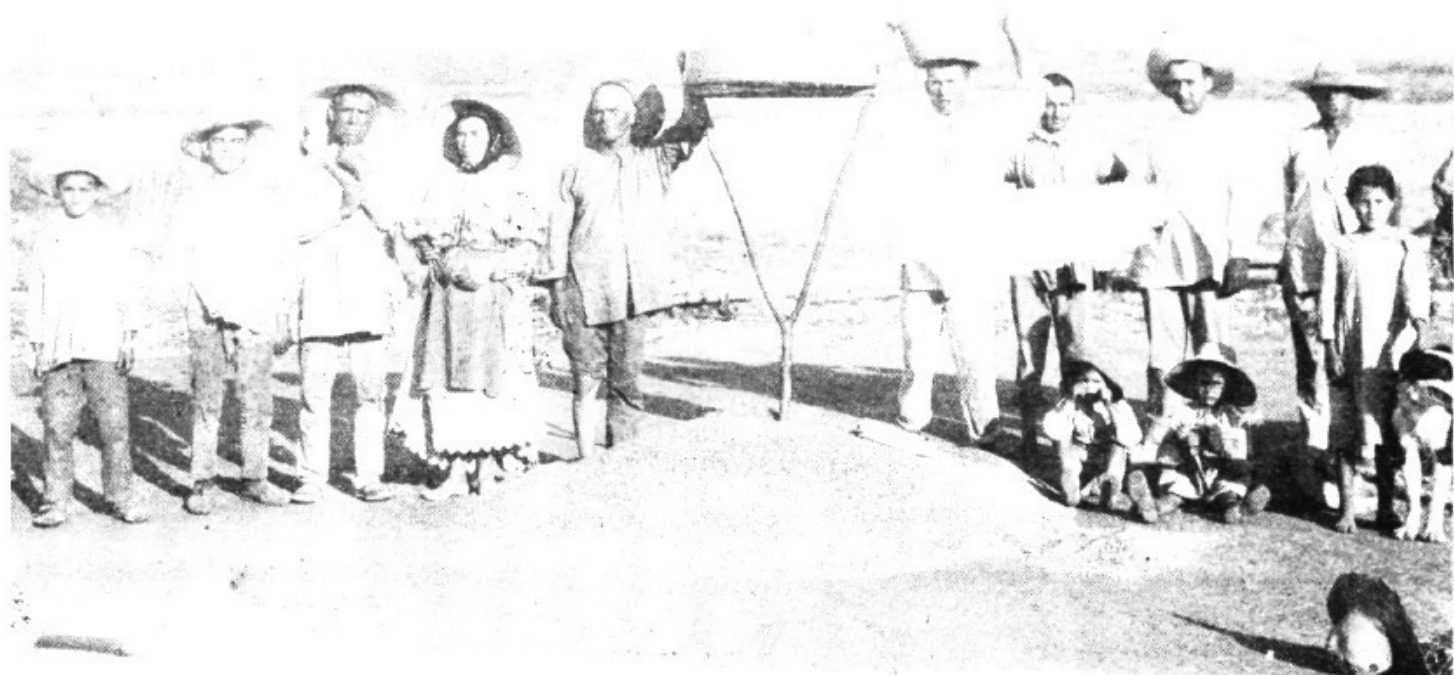
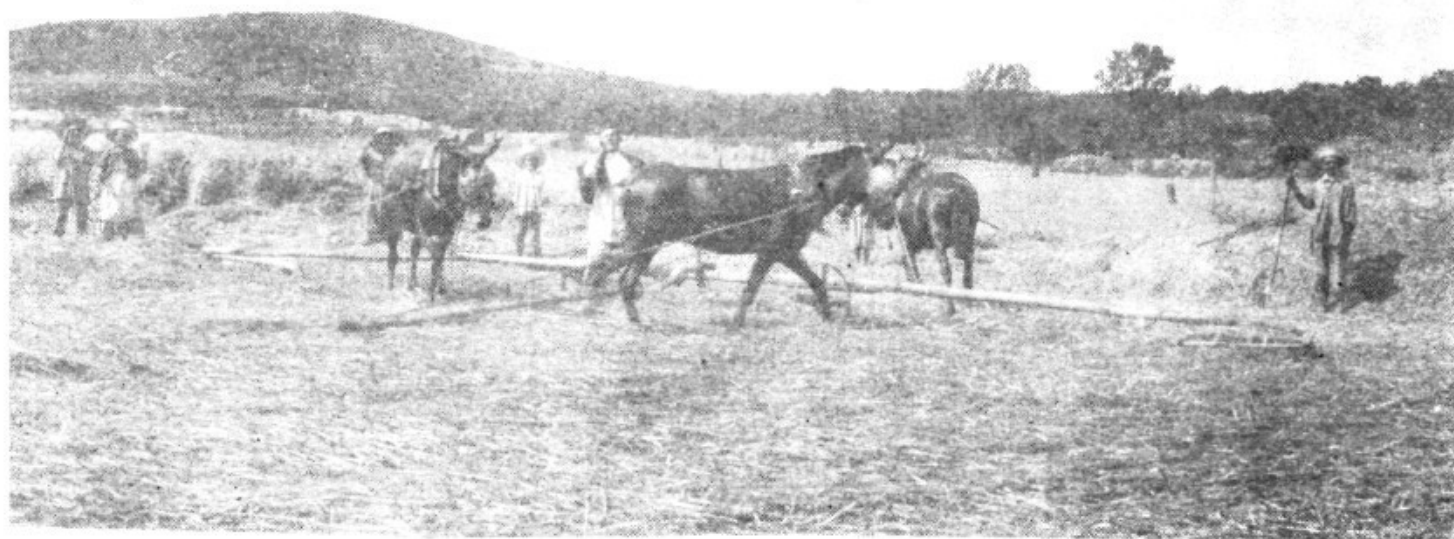
FENT CARRERANY

MARIA DE LA SALUT

Nº 49

AGOST

1990

Damunt s'era.

SUMARI

Editorial i Sumari	2
Celebrem el número 50 de "FENT CARRERANY" i els 4 anys d'existència	3
Casa de la Vila	4
Poemes i gloses	6
Memòria R.A.M.	8
Sa Xerradeta	10
Sa garriga	13
El temps i temps passat	14
Les messes d'estiu (III).	15
Demografia	19
Bullit de notícies	20
Correu Obert	22
Demografia.	23
Vos sona de res, això?	25
Passatemp.	26
Carrerany Esportiu.	27
Fem Carrerany, Excursió.	32

EQUIP DE REDACCIÓ

Joan Gelabert i Mas
Jaume Mestre Llompart
Jaume Santandreu i Sureda
Onofre Sureda Ribas
Magí Ferriol Bauzá

COL·LABORADORS

Delegació d'Informació
de l'Ajuntament de Maria
C. Ciclista Maria,
Pere Sureda i Ribas
Enric Pozo Mas
Miquel Morey i Mas,
Joana Mª Colombram i Mas,

Portada:

Fotografies cedides per
En Joan Carbonell Carbonell

Fotografies:

Pere Ribas i Colombram
Joana Mª Colombram i Mas
Joan Carbonell Estelrich
Arxiu de "Fent Carrerany"
Onofre Sureda Ribas,
Tomeu Arbona,

Editorial

LES ALTES TEMPERATURES DE L'ESTIU PAREIX QUE HAN ACABAT D'AIXECAR EL CLIMA POLÍTIC DEL NOSTRE POBLE.

A NINGÚ SE LI ESCAPA, PER POC QUE ESTIGUI AL DIA, QUANT A POLÍTICA MUNICIPAL, QUE UNA DIFÍCIL PAPERETA ES PRESENTA EN UN FUTUR IMMEDIAT PER LA SITUACIÓ DEL GOVERN MUNICIPAL, ON EN COMPLIMENT DEL PACTE ANOMENAT EN EL SEU DIA DE PROGRÉS, L'ACTUAL BATLE REPRESENTA UN CERT OBSTACLE DE CARA A AQUEST PACTE DES DEL SEU CARREC JA QUE ESTA EN CONTRA O NO EXECUTA ALGUNS DELS ACORDS PRESOS PER LA MAJORIA MUNICIPAL, LA QUAL COSA DEIXA UN FUTUR UN TANT NEGRE AL PACTE, QUE MALGRAT NO HA FUNCIONAT MAI DEL TOT BÉ, S'HA DE RECONÈIXER QUE ARA MENYS QUE MAI. ALGUNS DELS NOSTRES POLÍTICS SEMBLEN VEURE PROPERES LES ELECCIONS MUNICIPALS I TENEN PRESSA A L'HORA DE REALITZAR ELS SEUS PROJECTES, DEIXANT VEURE UNA CLARA FALTA DE REGULARITAT EN LA SEVA TASCA.

UNS I ALTRES, PAREIX QUE PASSARAN MOMENTS DIFÍCILS I ELS VE A DAMUNT UNA NOVA SITUACIÓ, QUE PEL BÉ DEL POBLE NO HA DE DEIXAR A AQUEST INDEFENS I ATURAT DAVANT EL REpte DE POSAR-SE A L'ALTURA DELS QUE DISFRUTEN D'UNS SERVEIS QUE FINS ARA NOSALTRES NO HEM POGUT GAUDIR. PER FER FRONT A LA FORTA DESPESA QUE SERA LA XARXA DE CLAVEGUERAM AL NOSTRE POBLE, SERA NECESSARI L'ESFORÇ DE TOTS, POLÍTICS, VEINS, INSTITUCIONS I EN RES HI AJUDARÀ EL CLIMA ACTUAL.

Imprimeix:
Apostol y Civilizador
Petra
Nº Depòsit Legal: PH-457/1986

+++++
+ La redacció de Fent Carrerany +
+ no es fa responsable de les +
+ opinions dels qui hi escriuen +
+++++

Edita:
Associació Cultural FENT CARRERANY
Sant Miquel, 4.
07519 Maria de la Salut

CELEBRAM EL NUMERO 50 DE "FENT CARRERANY" I ELS QUATRE ANYS D'EXISTÈNCIA.

Pel proper dia 15 de Setembre i per tal de celebrar així com cal la publicació del número 50 de la revista "FENT CARRERANY" i el poc més de 4 anys de vida de la nostra Associació, s'ha organitzat un sopar a S'Alqueria des Comte per socis, subscriptors i tot els amics que vulguin passar amb nosaltres una bona vetlada. Des de fa uns quants mesos hem anat anunciant a través de les pàgines de "FENT CARRERANY" la intenció que teniem que el número 50 fos una cosa especial i hem demanat la col.laboració dels nostres lectors i regulars col.laboradors per tal motiu. De moment, ja hem aconseguit que la portada, que pensam que sigui a color, estigui realitzada per en Pere Alemany, a més de treballs a càrrec de Bartomeu Pastor, Lluç Matas, i Pere Crespi entre altres.

Les distintes associacions del nostre poble que durant aquests anys han volgut transmetre a través de "FENT CARRERANY" les seves inquietuds i deixar constància escrita de les activitats que han realitzat també ho faran en aquesta ocasió.

En els transcurs d'aquest sopar, es farà entrega de la Pagesa de "FENT CARRERANY" a diverses personalitats de la vida pública i a institucions vinculades a la vida cultural de la nostra comunitat autònoma. Així, en Pere Serra, president del Grup Serra que publica la GRAN ENCICLOPÈDIA DE MALLORCA, que des de fa prop de dos anys surt en fascicles setmanals amb el diaris ULTIMA HORA i BALEARES serà un dels personatges, entre d'altres que ja anunciarem, que la rebrà.

Tots el qui vulguin assistir al sopar, que serà com ja hem dit el dia 15 de Setembre a partir de les 21'30 hores, ho podran fer prèvia retirada dels tiquets que es posaran a la venda al preu de 2.000' - ptes. a les oficines de "SA NOSTRA", "LA CAIXA", BANCA MARCH o als membres de la directiva, n'Onofre Sureda i en Jaume Mestre abans del dia 10 de Setembre, en plenes Festes de la Mare de Déu. El menú del sopar és el següent: Arròs brut, porcella, gelat amb gató d'ametla, cava "Delapierre", vi, cafè i licors i la vetlada es veurà alegrada per balls de bot i alguna actuació.

FENT CARRERANY

FENT CARRERANY

FENT CARRERANY

ASSOCIACIÓ CULTURAL
MARIA DE LA SALUT

Casa de la Vila

COMISSIO DE GOVERN DE DIA 28 DE JUNY

Sessió ordinària amb assistència de tots els seus components. Es prengueren els següents acords:

1.- Aprovar, per unanimitat, l'acta de la sessió anterior (7-6-90)

2.- Adjudicar, per contractació directa, l'obra "Construcció d'un forn crematori" pressupostat amb 750.000 pts al Cementeri Municipal, a D. Jordi Pastor Bergas, essent l'únic que presentà proposició, i a més esser avantatjosa, pel preu de 730.000 pts.

3.- Propostes Grup Municipal d'Unió Mallorquina:

1.- Sobre la neteja del Cementeri: Procedir a contractar una persona encarregada.

2.- Sobre Ordenació de la Circulació a la Plaça des Pou els divendres: Que els divendres just s'aparqui a una banda de la plaça

3.- Sobre el tancament de la Plaça des Pou els diumenges: Procedir al tancament de la Plaça des Pou els diumenges a la circulació rodada.

4.- Aprovar la factura dels arquitectes Abad-Cotoner, per la presentació de la documentació de l'aprovació provissional de les Normes Subsidiàries, per un total de 750.000 pts.

5.- Subvencions a Entitats Culturals i esportives: Esperar a l'aprovació dels pressuposts municipals.

6.- Precs i Preguntes:

- El Sr. Torelló preguntà si es faria el Curset de Natació. El Sr. Batle li contestà que l'A.P.A. ja ho posaria en marxa el proper dia 3 de Juliol, a l'espera del que s'ha de realitzar amb la Mancomunitat.

- El Sr. Magí Ferriol formulà el prec de que es col·loqui un depòsit per a l'aigua potable a l'escola de dalt. El Sr. Batle contestà que amb la subvenció rebuda del Ministeri

d'Educació i Ciència es farien totes les obres necessàries a les Escoles, a les quals hi té cabuda el depòsit per a l'aigua potable.

COMISSIO DE GOVERN DE DIA 12 DE JULIOL

Sessió ordinària amb assistència de tots els seus components. Es prengueren els següents acords:

1.- Aprovar, per unanimitat, l'acta de la sessió anterior (28-6-90)

2.- El Sr. Batle donà compte de la reunió celebrada a Sineu sobre la centralització de les guàrdies mèdiques a Sineu, dels municipis de Sineu, Maria, Llubí, Costitx, Sancelles i Lloret, les tardes, diumenges i festius amb la problemàtica existent actual.

3.- Proposta de la Batlia sobre Guarderia Municipal: convocar una reunió de l'equip municipal de govern amb l'assistenta social i l'encarregada actual de la guarderia per a tractar el tema i la seva viabilitat.

4.- Precs i Preguntes:

- El Sr. Magí Ferriol demanà informació a la Batlia sobre la contractació depersonal, amb el conveni de l'INEM, del menjador de la Tercera Edat i l'Assistència domiciliària. El Sr. Batle contestà indicant-li totes les actuacions fetes i remarcant la competència del tema del regidor-delegat de Serveis Socials.

- Així mateix, sol·licità informació sobre els cursets de Natació que s'estaven realitzant. El batle li contestà indicant els tres diferents cursets que, segons les edats s'estaven realitzant, assenyalant que atès que no hi ha prevista subvenció, de moment, per la Mancomunitat del Pla, l'Ajuntament subvencionaria el referit curset.

- El Sr. Miquel Torelló, pregà al Sr. Batle que, en relació al tema de les proves realitzades a les

Casa de la Vila

persones per a contractar-les als serveis de menjador i assistència domiciliària, els regidors n'estiguessin informats, ja que vista l'aportació municipal del 40% dels respectius serveis, els regidors tenien qualche cosa a dir.

PLE ORDINARI DE DIA 20 DE JULIOL

Sessió a la qual hi assisteixen tots els seus components. Es pregueren els següents acords:

- 1.- Aprovar, per unanimitat, l'acta de la sessió anterior (15-6-90)
- 2.- Asseblar-se dels acords adoptats per la Comissió de Govern.
- 3.- Informar favorablement l'expedient de llicència de Bar en música, al C/Constitució, s/n a petició de Josep Sabater i remetre l'expedient al Govern Balear.
- 4.- Deixar sobre la taula l'aprovació dels pressupostos per a 1990, amb l'objectiu d'aclarir les aportacions econòmiques referents al Conveni Urbanístic amb Meridional Mallorca.
- 5.- Oferta d'Ocupació Pública: Es deixà sobre la taula.
- 6.- Bases de la convocatòria de les proves d'Ocupació Pública: es deixà sobre la taula.
- 7.- Proposició UM: Posar sobres els pressupostos una partida oberta per a adquirir els terrenys per a ampliar el Cementeri.
- 8.- Proposició UM: Procedir a la neteja i adecentament de la Plaça des Mercat.

9.- Proposició UM: Demana al batle la seva opinió sobre les NNSS i aquest contesta que estan mal aprovades i mal fetes pel Conveni de Montblanch.

10.- Proposició UM: Demana més control sobre el poliesportiu i la piscina i que els cobraments els realitzi un funcionari.

11.- Proposició UM: Donar més informació sobre l'horari de l'assistenta Social.

PUNT D'URGÈNCIA: Es forma una comissió formada pel Sr. Batle, Sr. Magí Ferriol, Sr. Miquel Torelló, Sr. Bartomeu Bergas i Sr. Miquel Oliver, per aclarir amb Meridional Mallorca, S.A. el cobrament de les quantitats estipulades en el Conveni.

12.- Precs i preguntes:

- El Sr. Miquel Oliver demana informació sobre la reunió realitzada a Sineu, sobre el sistema de guàrdies mèdiques.

- El Sr. Torelló demana com tenen la feina l'equip redactor de les Normes Subsidiàries. El Sr. Batle li contesta que estant treballant i que el plaç per a presentar les correccions acaba dia 7 de Setembre.

- El Sr. Bartomeu Bergas demana que es posi atenció als motoristes, per la seva velocitat i el seu renou.

- Finalment el Sr. Ferriol presenta l'avanç del programa de les Festes Patronals.

**Preparam la celebració de la sortida
del número 50 de Fent Carrerany.**

T'hi apuntes?

Poemes i Gloses

DE LA GARROVA, EL PINYOL

Vell d'anys i desgràcies
som el garrover
marginat dels arbres,
talment foraster
a la meua Terra.
Som com un claper,
caramull de pedres
farcit de betzers,
que serveix de fita
entre els sementers.

Mes rels es revinclen
talment serps de pi;
tant com l'olivera
de soca he patit;
més ningú no em plora
ni alça el seu crit
de tendra enyorança,
quan em fan bocins
els llamps de tempesta
o els talls dels camins.

Abans de l'Eixida
del Conqueridor,
mos fruits ja servien
al bon conrador.
Malgrat la noblesa
d'antiga avior
he estat carn de pobre,
pa de morrió,
mesclat amb les figues
de rostits rutlons.

Del llibre de poemes "NISSAGA DE SEN"

Les meves garroves
de mel o mollars,
al fons de les grípies
de les grans boals,
pitjor que la palla
han arrossegat,
esperant la gràcia
d'un mul o un cavall
que les aglapeiixi
per atac de fam.

Per mor de mes ombres
que coven la nit
canten males òlibes
que don malboci,
que invent bruixeries
de malnat botxi,
que si neix una herba
baix dels meus confins
li mat l'ull del créixer
i el seny de l'instint.

Quan el vent em porta,
de bon demati,
pel goig de la borra
l'amor i el polsim,
ran de la garriga,
em manca el delit
de l'emrampadissa
per tornar florir,
sabent que mes filles
seran pels conills.

Mans de pellucaire
enguany m'han collit
tots els trinxets negres
penjats pel branquim,
però -mala brosta!-
no em volen a mi,
ni cerquen mes popes
per l'art d'endolcir.
Venen pel negoci
dels meus garrovins.

Pel vell moralista
que sempre he estat jo
aquestes venudes
no tenen consol.
Ma mare esbandrida
ha venut el sòl
i ara, per afronta
d'aquest trist terròs,
venen mes garroves
només pel pinyol.

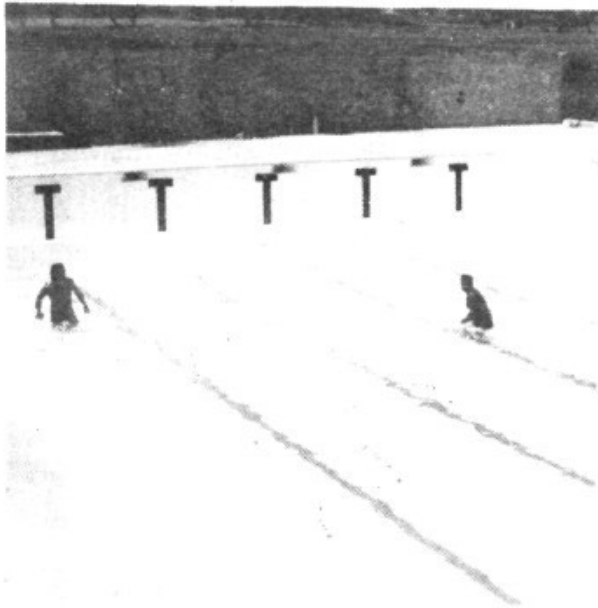
Obra d'En Jaume Santandreu Sureda

Senyor batle de Maria
que sempre m'ha estimat
no n'hauria conegut cap
amb tanta sabiduria.

Si jo tornava senyor
no voldria treballar
i llavors aniria a menjar
a ca'ls vells que és lo millor.

Les cuineres de Maria
i es cuiner de Manacor
diuen que tot ho fan bo,
a mi ja m'ho pareixia.

La piscina del futbol
diuen que ja està molt bé
i es qui hi va a nedar primer
allà no hi serà tot sol.

Es Batle de Sa Raval
és una bella figura
i jo crec que per ventura
a ningú no farà mal.

Municipal amb poc doblers
diu que té mal treballar,
li haurien de pujar
una miqueta, només.

Una dona no té repòs
si perd es coneixement
feren paella d'arròs,
en menjaren més de cinc-cents
i quedaren tan contents
com un ca que menja un os.

Es capellà Santandreu
sempre viu amb alegria,
tot es poble de Maria
pareix que ja el s'ha fet seu.

Poemes

i Gloses

Els arbres prenen grogor,
hauran de mester regar,
avisau a s'escolà
que en lloc de tanta baldor
damunt sa plaça a pressió,
procuri líquid tirar
a lo que varen sembrar
amb tanta devoció
i que ho faci amb honor

de sa festa que vendrà
i tothom agrairà
de les branques sa frescor.

L'autor d'aquestes gloses és
l'amo Andreu Forteza.

MEMÒRIA

CAN PARRUSSO

R.A.M.

Dels distints indrets del poble on soliem anar a jugar, Can Parrusso n'era un dels preferits. Tal vegada perquè la distància des de casa era mínima o, potser, perquè la seva toponímia i vegetació afavoria que fos un amagatall perfecte pels nostres jocs, escapant de la vigília, per a nosaltres sempre reprovatòria, dels majors.

Ens podem traslladar cap a l'any 60. Can parrusso, així com el record, estava situat dins el que és ara l'actual carrer Ramon Llull, entre els carrers Maria Antònia Salvà i Deulosal. Era un petit i frondós ullastrar amb algunes alzines, de les quals penjaven lianes que ens servien per a emular a Jhonny Weissmuller, en el personatge de Tarzan. Però cosa fallava; ell mai pegava culades i nosaltres sí.

A l'entrada hi havia una, enorme per als nostres ulls, mata d'abatzeres. També ella fou víctima (o particip?) dels nostres jocs. Portàrem distints artefactes (no es poden considerar eines) per a tallar-los i fer unes galeries per dins

ells. Tenien forma de creu, amb quatre entrades. Crec que no els férem gaire mal, ja que de tan en tan havíem de retallar les tanyades joves que li sortien.

En un dels costats hi havia unes velles solls que no s'utilitzaven pel seu menester. Nosaltres sí: ens servien per a sala de fumadors. Amb els doblers que podíem arreplegar compràvem a l'estanc, amb l'excusa de què eren pels nostres pares, varies capses de "Celtas" (record que n'hi havia de curts i de llargs, amb filtre i sense) o "Ideales", i allí ens els "fumàvem" un darrera l'altre, sense descans. I si no hi havia tabac, era substituït per arrels de figuera (que tenien un gust espantós) o altres herbes.

Just devora les solls, dins el que devia esser el tancat descobert dels porcs, hi havia un ullastre,

de les arrels del qual sortiren un any, uns bolets d'un color entre groc i marró. La nostra inconsciència d'infants no ens deixà veure el perill i ens els empassàrem. No sé com alguna de les nostres mares se n'assebentà i ja vos podeu imaginar les corregudes per avisar les altres, el cercar el metge, preparar els vomitius amb blanc d'ous... Tot viscut com si fos un joc.

Un altre dels projectes que ens entretingué durant molt de temps fou el de construir un túnel des de Can Parrusso, que anàs per davall les cases i arribàs als ullastrats de Son Monjo. Com vos podeu imaginar, del projecte just quedà un clot. Però, o és que hi ha qualche cosa més productiva que la imaginació dels infants?

Magí Ferriol

gràcies

ENTRE TOTS HO ESTAM ACONSEGUINT

Preveniu els incendis forestals.

*La teva col.laboració
és molt important.
Dins els nostres boscos,
no encenguis cap foc,
així evitaràs la
possibilitat de provocar
un incendi forestal.*

*Entre tots, hem fet una
bona feina, però ara
no podem aturar-nos.
Amb el vostre esforç
aconseguirem el que
volem: **unes illes
sense incendis.***

GOVERN BALEAR

CONSELLERIA D'AGRICULTURA I PESCA
DIRECCIÓ GENERAL D'ESTRUCTURES AGRÀRIES
I MEDI NATURAL

SA XERRADETA:

De tots els esports que conec, n'hi ha dos que em duen venut: l'atletisme, sobretot les carreres de fons i mig-fons, i el ciclisme en ruta. Supòs que deu ser perquè són esports on un ha de donar la cara continuament si no es vol quedar despenjat de bones a primeres. Aquelles imatges que a càmera lenta, gràcies al televisor, ens mostren l'esforç dels corredors pujant una muntanya o realitzant un esprint, amb aquelles gotes de suor regalimant per tota la cara i aquella expressió de sofriment, mostren ben a les clares la duresa i la grandesa d'aquests esports.

Ara bé, a pesar de confessar-me'n admirador, els meus coneixements no passen de ser el d'un simple afeccionat. Va ser per això que vaig demanar a en Tomeu Arbona, expert en ciclisme, corredor i amic d'en Pere, el nostre entrevistat, que m'acompanyàs a l'hora de fer SA XERRADETA, perquè m'ajudàs a dur el "pinyó" correcte i a fer els canvis oportunament.

-PERE, N'HI HA PROU AMB ESTAR FORT PER SER UN BON CICLISTA?

-De cap manera. Tan important o més que sa força és es tenir cap. Es ciclisme, encara que no ho sembli, és un esport fonamentalment tàctic i d'equip.

Quan deman a en Pere quants d'anys té i em respon que vint-i-cinc, ell mateix confessa que això de la bicicleta li arribà una mica tard.

-Un poc massa. Quan vaig començar ja en tenia vint-i-dos.

-QUI TE VA GINYAR A POSAR-TE DAMUNT D'UNA BICICLETA?

-Tenia un parell d'amics que corrien i em varen convèncer per anar amb ells a fer voltes. Em vaig comprar una bicicleta i vaig començar a entrenar. I amb en Simó Darder i en Rafel Ferriol vaig començar a córrer per un club de Santa Margalida.

-ÉS A DIR QUE NO FAS MÉS QUE COMENÇAR I JA T'HO AGAFES A LA VALENTA?

-Me trobava fort i aquell mateix any ja vaig participar a la IV edició del Pla de Mallorca amb s'equip de Santa Margalida.

-I COM VA ANAR?

-Molt bé. Vaig guanyar una etapa i vaig quedar segon a sa muntanya.

-D'AIXÒ SE'N DIU UNA ARRENCADA DE CAVALL.

-I tant! perquè aquell mateix any també vaig guanyar una carrera a Sa Pobla, una a Ca'n Picafort i es II Campionat de Balears de Socials.

-AMB UNA PARAULA, QUE AIXÒ EN LLOC DE REMETRE, DE CADA VEGADA VA A MÉS?

-Sí, però també he de dir que si no hagués vingut a córrer a Maria, no sé si m'hagués anat tan bé. S'equip de Maria és, de tots es que participen en es Pla de Mallorca, es més compenetrat i es que millor planteja ses carreres. Veus com en ets altres equips corre cadascú per

en PERE FERRIOL

ell. A Maria, en canvi, hi ha labor d'equip. Te saps sacrificar perquè un altre company teu guanyi. I gràcies a això, s'any següent ja vaig guanyar es Pla de Mallorca. També vaig guanyar dues etapes i vaig tornar quedar segon a sa muntanya. I amb s'equip de Maria quedàrem primers a sa classificació.

-I ENGUANY QUÈ?

-Si t'he de ser sincer, consider que ha estat s'any més fàcil de tots. No sé si és que em trobava més fort o que he tengut més ajuda, però es triomf encara ha estat més aclaparador. De set etapes jo n'he guanyades cinc i una sisena l'ha guanyada un altre component des nostre equip.

-PER ACONSEGUIR TANTS DE TRIOMFS S'HAN DE FER MOLTS DE SACRIFICIS?

-Homo! T'has de preparar; això no ho dubtis. Normalment, quan fa bon temps, en acabar sa feina, m'entrèn una horeta i mitja, uns cinc dies per setmana. I quan arriba s'hivern, que no podem agafar tant sa bicicleta, amb en Simó Darder, lo que feim són "rodillos" i peses per posar musculatura, per agafar força.

-A VEURE PERE, QUIN PAPER HI JUGA SA BICICLETA EN TOT AIXÒ QUE M'ESTAS EXPLICANT?

-Un paper fonamental. Sa primera bicicleta que vaig tenir em va costar trenta-dues mil pessetes. Es segon any ja me'n vaig comprar una altra que me'n costà cent mil; i això que era de segona mà!. Però és molt més competitiva: T'hi sents més còmode. També s'ajusta més a sa meua estatura i tamany.

En Tomeu Arbona, que com he dit, comparteix tertúlia amb nosaltres explica de quina manera és important cuidar bé la bicicleta i tenir-la sempre a punt. Ens diu que la suor del corredor, durant la carrera, és una cosa molt corrossiva per la màquina; per això cada dia l'has de fer neta, fregar i

untar, si la vols conservar bé. Dóna preus de les bicicletes que utilitzen els corredors, i la veritat és que un no se pensava que la cosa s'apujàs tan amunt.

Mig en broma, li deman a en Pere que li don a elegir, que trii entre la moto que guanyà el darrer Ral.li París-Dakar i la bicicleta del corredor Lemond que acaba de guanyar el Tour de França. En Pere no ho dubta gens ni mica. Clar i llampant.

-Sa bicicleta és clar!

-Bé PERE, SUPOSEM QUE SA TEVA AL.LOTA ET DIU QUE ELLA, O SA BICICLETA; QUÈ FAREM?

"SA XERRADETA"

amb en Pere Ferriol Colombram

-No ho farà. Només faltaria això!. S'única cosa que em diu, mig de bromes, mig de veres, és que vagi alerta amb ses caigudes, perquè a ses fotos des casament no hi surti amb sa cara nafrada.

-ARA QUE PARLES DE CAIGUDES, HI HA MOLTA RIVALITAT ENTRE ES CORREDORS?

-Sí, rivalitat sí que n'hi ha. Lo que no hi ha és mala llet, en general. Homo, de vegades s'escapa qualche tancadeta "involuntària" i pegues de nassos per terra, però en general sa gent se duu bé.

-ON TE SENTIS MÉS CÒMODE: RODANT, ESPRINTANT, O PUJANT UNA MUNTANYA?

-En general ses tres coses me van bastant bé.

Aquí, en Tomeu torna a intervenir i diu que a en Pere li sobren forces per destacar a les tres coses. A començaments de temporada, ens explica, els corredors de l'equip de Maria, el JUMBO TOURS, varen anar a fer-se una revisió amb el doctor Teo Cabanes, especialitzat en medicina esportiva. De les proves que feren, en Pere destacà en totes i el doctor ja li va dir que tant li aniria bé una cosa com l'altra. I així ha estat.

-SI SES COSES ET VAN TAN BÉ, NO HAS PENSAT MAI A AGAFAR-T'HO D'UNA ALTRA MANERA I DEDICAR-T'HI PROFESSIONALMENT?

-Sí que ho vaig pensar, però això implicava altres coses. Deixar sa feina i córrer uns riscos inevitables. Però com ja et deia abans, vaig començar massa tard.

-I SA TEVA FAMÍLIA COM HO DUU, AIXÒ DE TENIR UN CAMPIÓ A CA SEVA?

-Estan molt contents. Mon pare s'ha convertit en un entusiasta i m'acompanya a totes ses carreres que faig. Mira si està content que cada any mos regala un

mè per fer un sopar entre tots es de s'equip.

Dels temes particulars d'en Pere passam a qüestions més generals. Com se finança un equip de ciclisme, les despeses que tenen: roba, recanvis de la bicicleta, les gestions burocràtiques que han de fer cada vegada que han d'organitzar una prova, etc. Els problemes són múltiples. Només l'apassionament que senten i tenen per aquest esport completament amateur, com és la categoria de Socials, pot explicar les hores i de vegades els doblers de les pròpies butxaques, que hi han d'invertir.

JOAN GELABERT i MAS

Sa garriega

Necessitam les garrigues com el pa de cada dia.

Els nostres avant-passats tragueren moltes rotes per a sembrar-hi blat, per poder menjar un bocí de pa. Llavors era necessari. La gent demanava als propietaris que els deixassin un bocinet de garriega. El mallorquí valent i esforçat tallava les mates, ravells, estepes i romaguers per a sembrar a nova terra, terra verge, terra de mata. Quan l'havien conreada un parell d'anys, la tornaven al seu amo, al que ho acreditava amb papers. Altres compraven un quartó, una quarterada o varies on sembraven arbres o llavors seleccionades per a fer retre el gra.

Ara és una altra història, ara no hi ha necessitat d'espanyar la marina per aconseguir queviures; ara més aviat necessitam espais naturals, arbres, garrigues, boscos que purifiquin l'aire, aquest element indispensable per una bona i sana respiració.

Avui els antics propietaris volen vendre les garrigues perquè no en treuen res. Estarien acostumats a viure de la suor d'aquells que en tenien necessitat. Avui, gràcies a Déu, ha desaparegut aquesta vital necessitat i els senyors cerquen altres maneres de seguir vivint sense acalar l'esquena. I aquí, concretament a Maria, han trobat fluix en l'ànim d'aquells que han de defensar els interessos del poble.

Per altra part pareix que el nostre Consistori està format per gent progressista i avançada, per homes que volen mantenir la independència del poble. Això em fa pensar que no permetran que gent estrangera vengui a destruir allò que els avantpassats conservaren. Que consumesquin bonament les aigües que necessitam per a regar els camps, etc. I de cap manera podrem pensar mai que el nostre Ajuntament s'hagi pogut vendre per doblers, encara que aquests facin a favor del poble.

Ningú no podrà creure que per posar les aigües al poble necessitem vendre o

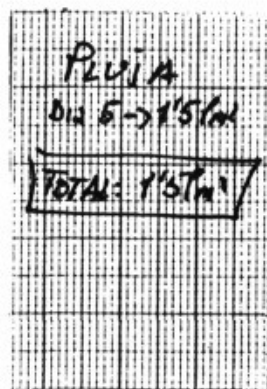
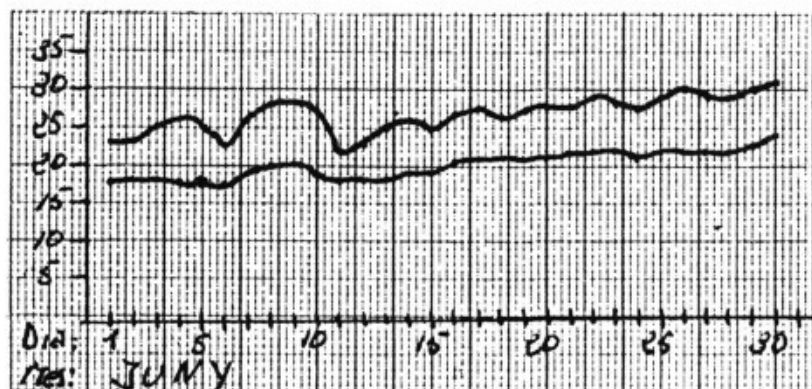
vendre'ns. Les partides per posar a punt el clavagueram han de venir de la Comunitat Autònoma i no d'empreses particulars. Aquestes partides de diners són nostres per justícia i no tenim perquè vendre un tros de municipi i, el que seria més trist, exposar-mos a perdre la nostra pròpia identitat.

Pere Fons Pasqual.

MONTBLANC:
*un espai natural amenaçat
al cor de Mallorca*

EL TEMPS

T E M P S P A S S A T

AGOST de 1.986

- Un poc de vergonya, senyors.
- De fora estant.
- Enhorabona
- La nostra joventut.
- Reportatge: "Un bust del Metge Monjo".
- Un torneig de futbito desitjat per tot el poble.

AGOST de 1.987

- La columna de la llengua: De "concejals" a regidors
- Sa Xerradeta amb Miquel Torelló, Batle de Maria.
- Consells per a pares que vulguin col.laborar.
- El viatge d'iras i no tornaràs.
- L'autopista Palma-Inca.
- Els additius alimentaris
- Correu Obert.

AGOST de 1988

- S'Albufera: La natura és un patrimoni de tots.
- La columna de la llengua: Vocabulari estiuenc.
- Festa del pedal.
- Educació d'Adults.
- Sa Xerradeta amb l'amo En Joan Colombram Mas.
- Es Rebrot Informa: Acampada a Betlem.
- Casa de la Vila.

AGOST de 1.989:

- Ferem Carrerany a Cabrera.
- Casa de la Vila.
- Concert de Piano.
- Sa Xerradeta amb l'amo En Tomeu Ferriol Bergas.
- Correu Obert: Un poc de coherència.
- Exposició de l'amo En Bernat Quetglas.
- Carrerany Esportiu: Fonthisa, nou equip de futbol.

LES MESSES D'ESTIU: (Mètodes i sistemes tradicionals). Pere Sureda. nº 3

A SEGAR BLAT (continuació)

També, a l'hora de fer les garbes, era més complicat, ja que moltes vegades no podies deixar les gavells soles, sobretot les darreres, ja que a l'hora de fer les dues darreres gavells, mentre un anava a cercar la darrera, un altre havia d'aguantar la garba, perquè aquesta no es desfés.

El sistema de fer les garbes de blat era el mateix que el de les garbes d'ordi, però procurant fer les gavells més petites per dos motius: perquè eren més feixugues que les d'ordi i perquè el blat estufava més i de vegades el vencill no bastava per fer-les.

El fet de ser el darrer que segàvem, animava més a tots i era quan més alegres pareixia que cantàvem. Entre altres gloses, aquestes:

Un segador sa falç venta
i es blat se fa venir,
al.lota que hi vols venir
a ca nostra per a sempre.

Sa falç i dos canons bons,
vaig deixar dalt d'una garba,
gloriosa Santa Bàrbara,
guardau-mos de llamps i trons.

En acabar de segar,
tiraré sa falç a l'aire,
voldria li tocàs aire,
a n'el qui l'agafarà.

En acabar de segar,
de sa falç faré gangaes,
i del davantal, cucales,
per fer batre el brestiar.

El segador fa la garba
i el fuster fa la creu,
quantes cançons voleu
mestre, i me tallareu,
els quatre pèls de sa barba.

Jo segava blat cabot,
que em pegava pel capell,
i l'amo estava content d'ell
i jo de segar-lo, poc.

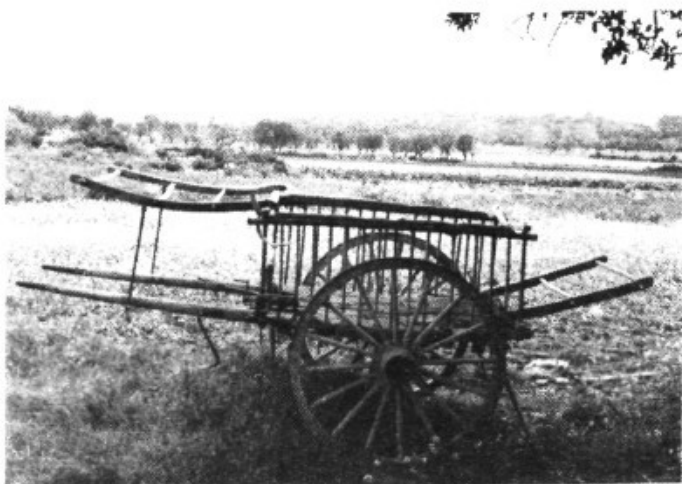
A BATRE FAVES: LA GARBERA

Una vegada segat el blat, començàvem els preparatius per batre. El primer que batiem eren les faves. Ens posàvem en contacte amb l'amo de la batedora i ell ens deia el dia que ho haviem de fer.

Un dia abans anàvem a restrènyer les garbes, ja que aquestes, una vegada ben seques, s'afluixaven. De pas, giràvem les garbes damunt-davall, per tal que el sol eixugàs la humitat del davall.

El mateix dia que haviem de batre, anàvem a fer la garbera. Per aquest motiu preparàvem i acondicionàvem el carro de la següent manera: teníem dues cadiretes de fusta que es connectaven al carro; una al davant, que quedava situada damunt de l'animal, subjectada al carro i als braços; l'altra, darrera, també connectada al carro. Anàvem posant garbes dins el carro i damunt les cadiretes, fins que teníem un viatge suficient, que no fos massa feixuc per l'animal. Llavors col·locàvem totes les

LES MESSES D'ESTIU (Mètodes

Carro amb cadiretes,

garbes, una devora l'altra, fent un caramull, fins que els hi teníem totes. Així ja teníem la garbera feta.

La darrera feina consistia en agafar un sac i anar a tots els buits allà on hi havia hagut les garbes i aplegar les possibles bajoques que haguessin caigudes.

Quan sabíem l'hora exacta que havíem de batre, una hora abans preparàvem els sacs, una botilleta d'aigua, una botella de mesclat i anàvem a lloc. Quan arribàvem, ens posàvem a l'ombra d'una figuera i esperàvem els batedors.

LA BATEDORA I ELS BATEDORS

Quan els batedors arribaven, el primer que feien era mirar d'on venia el vent, per tal de col·locar la batedora en una posició que el vent no els tiràs la pols cap a ells.

Així i tot, alguna vegada el vent es girava i les fletomies es creuaven que era un gust.

La batedora era una gran caixa de fusta que anava damunt dues rodes. Tenia un forat per on hi entraven els brins; a l'interior un sistema de moles que rompien i trossejaven els brins, uns garbells per on anaven les faves o el gra en general (segons el que es batia canviaven de garbells), dos tubs, per un sortia la palla i per l'altre el pallús (palla-pols), i dos forats per on sortia el gra o les faves, cap a dins els sacs.

El seu funcionament consistia en unes politges que la feien moure, a través d'una corretja que anava connectada a la politja del tractor. Quan aquest es posava en marxa, les politges començaven a rodar i la batedora es posava en funcionament.

El batedor, solia anar acompanyat de tres o quatre homes, que es canviaven de tant en tant, perquè aquesta feina era bastant feixuga.

Davant de la batedora es col·locava una taula de fusta, que es desmuntava per fer-hi descansar les garbes, i a continuació, llevat el vencill, a gavelles, anaven tirant els brins a dins.

La feina dels més jovenets era aplegar els vencills de deu en deu i fer cavallons i després dur-los al carro. També dur la botella de mesclat i l'aigua als batedors, per fer la feina més contents.

GUARDAR LES FAVES I LA PALLA

Una vegada acabat de batre i haver-se'n anat els batedors, arreplegàvem totes les coses i començàvem a carregar els sacs, ja que normalment havíem de fer tres o quatre viatges. Mentre el meu germà anava a descarregar els sacs, jo omplia els llençols de saqueta de palla i quan tornava el meu germà, els fermàvem i els deixàvem preparats pel dia següent, ja que aquesta feina s'havia de fer el dematí, perquè la pols de la palla de les faves no era cap delícia. Quan l'havíem entrada i acaramullada dins el sostre de casa, moltes vegades havíem de sortir fora a respirar, perquè allà dedins era impossible de pols que hi havia.

Col·locades les faves al graner i la palla dins el sostre, la feina era esperar uns dies que ens avisassin per batre l'ordi.

ARRABASSAR ELS LLEGUMS

El descans no era total, ja que els dematins anàvem a arrabassar els ciurons, lleties i guixes, llegums que servien per menjar durant l'any, nosaltres i els animals.

i sistemes tradicionals).

Per fer aquesta feina no solíem emprar la falç, sinó que ho fèiem directament amb les mans. Arrabassàvem aquestes plantes i les deixàvem a gavelles espargides per terra, durant uns dies perquè acabassin de secar.

Després d'una setmana, agafàvem els vencills i anàvem a fer les garbes. El procediment era el mateix que empràvem per fer les garbes de faves.

Per batre aquests llegums, esperàvem al final, després d'haver batut l'ordi, el blat i la civada.

LA SEGONA BATUDA

Quan el batedor ens comunicava el dia que ens tocava, normalment ho solia dir uns dies abans, ens preparàvem per garbejar.

En aquest cas el treball era més llarg i més pesat, ja que aprofitàvem, d'una sola vegada, batre tot l'ordi, la civada i el blat, el mateix dia.

Escolliem una finca, a ser possible la més gran, i la que estigués més a prop del poble, per diferents motius; tant per desplaçar-nos, com per transportar el gra i la palla, una vegada haver batut.

Fèiem una gran garbera, separant en distints munts. L'ordi en un munt, el blat en un altre i la civada en un altre.

La primera feina era preparar el carro, instal·lar-hi les cadiretes, agafar unes cordes llargues i gruixades que es deien "de garbejar", i a fer feina s'ha dit.

Quan arribàvem al bocí començàvem a pegar una restreta a les garbes, ja que normalment aquestes s'havien afluixat un poc. Després agafàvem un sac, amb el qual ens fèiem una caputxa i començàvem a carregar el carro. Quan ja teníem el viatge fet, quasi sempre necessitàvem una escala per posar les darreres garbes a damunt del tot i llavors començàvem a fermar, per tal que no caiguessin pel camí.

Mentre el meu germà anava a descarregar, jo continuava la tasca de restrenyer les garbes i girar-les damunt-davall, perquè el sol eixugàs la possible humitat que haguessin agafat. A continuació agafava un sac i anava a pegar una ràpida espigolada als buits de les garbes, per tal que si havia quedat cap espiga per terra, aquestes no se perdessin o es desaprofitassin.

D'aquesta manera anàvem arreplegant de bocí en bocí totes les garbes i les transportàvem al lloc escollit. De vegades tardàvem hores entre un viatge i un altre. Però si el que es quedava al bocí acabava la feina, sempre li quedava un darrer recurs: agafar totes les caragoles que trobàs, ja fos per terra o per les soques dels arbres. Quan en teníem moltes fèiem una caragolada.

Una vegada acabada tota la garbera, sols faltava esperar que arribàs la batedora i els batedors i es posassin en feina.

Comprovada la direcció del vent, la batedora quedava instal·lada; es feien els preparatius de la taula on se dipositarien les garbes, es connectava una llarga corretja entre el tractor i la batedora i començava la feina.

Començàvem sempre per les garbes que estiguessin més a prop de la màquina, totes de la mateixa classe, fins que havíem acabat. Quan havíem acabat de batre l'ordi, per exemple, esperàvem un

LES MESSES D'ESTIU

(Mètodes i sistemes tradicionals).

Cavallons de vencills.

poc per canviar els garbells a la batedora i desplaçar el tub de la palla, perquè aquesta no es mesclàs amb l'anterior. Tornàvem partir de nou, fins que havíem acabat de batre el següent cereal, per exemple el blat, es feia el mateix procediment que abans i acabàvem per batre el darrer, el cereal que havia quedat més lluny.

Mentre això passava, el meu germà i jo, arreplegàvem els vencills, fent cavallons, o fèiem allò que se'ns manava, donar aigua o mesclat als batedors, anar a cercar sacs, acostar garbes a la batedora, etc.

Una vegada acabats de batre i haver-se'n anat els de la batedora, arreplegàvem tot el que havia quedat al mig i començàvem a carregar el carro amb els sacs de gra, perquè amb un viatge no n'hi havia prou. Moltes vegades quan teníem els sacs a cobert, ja era fosca negra.

LA PALLA AL SOSTRE

La feina següent consistia en entrar la palla. Aquesta feina s'havia de fer molt dematí, ja que la pols a l'estiu no era gaire agradable.

Agafàvem els llençols de saqueta, els esteníem a terra, els omplíem de palla, els fermàvem i els carregàvem damunt el carro. Procuràvem no mesclar la palla d'una classe, amb la palla d'una altra, ja que cadascunba tenia una funció diferent. Llavors anàvem a descarregar.

Quan arribàvem a casa, pujàvem els llençols al sostre i els buidàvem de tal manera que quedàs ben clara la diferència de palla. La de blat a una banda i la de l'ordi a l'altra. Això es feia així perquè segons es deia, la palla de blat era la millor per menjar els animals. En canvi la palla d'ordi servia per tirar davall dels animals: cavalls, muls, ases, porcs, conills, etc.

Quan havíem buidat els llençols, la feina consistia en pitjar la palla. Unes bones potades, fins que la palla quedàs ben pitjada.

D'aquesta manera entràvem tota la palla al sostre, fins que era ben ple. La palla que no hi cabia, la cremàvem al boci i sempre servia de femada per la terra.

Acabada aquesta feina ja només quedava batre els ciurons, les lleties i les guixes.

Carro baix

ENS HAN DEIXAT

Madò Antònia Pastor Vanrell, que morí el passat 27 de Juny a l'edat de 89 anys. Vivía al C. Major nº 20.

L'amo En Miquel Pasqual Mateu, que morí el passat 5 de Juliol a l'edat de 83 anys. Vivía al C. Llevant, 12.

L'amo En Baltasar Santandreu Cladera que morí el passat 8 de Juliol a l'edat de 85 anys. Vivía a Palma.

Que descansin en PAU.

BENVINGUTS

En Joan Gual Payeras, fill d'en Joan Gual Gelabert i de na Catalina Payeras. Nasqué el passat 9 de Juny.

Que tot sigui enhorabona

JA L'HAN FETA

Des de que la feren En Joan Mas Colombran i N'Ana Maria Pons Vanrell, no l'ha feta ningú més, que nosaltres tenguem notícia.

SERVEIS SANITARIS

Dies	Localitat	Telefons
DILLUNS	MARIA	52 52 65
DIMARTS	LLORET	52 02 78
DIMECRES	COSTITX	51 31 57
DIJOUS	LLUBÍ	52 22 61
DIVENDRES	SINEU	52 08 18 52 02 92

CAPS DE SETMANA.

Els caps de setmana varien els torns de guàrdia per la qual cosa s'han de consultar els pasquins a llocs públics, Ajuntament, Unitat Sanitària, Apotecaria, per saber el que pertoca. El servei és des del dissabte a les 14 hores fins al diluns a les 9 hores.

MARIA

AJUNTAMENT: 525002
Fax 525194

NETGE: 525265
APOTECARIA: 525020
ESCOLA D'ALT: 525083
ESCOLA DE BAIX: 525252
CA SES MONGES: 525144
LOCAL 3ª EDAT: 525564
PARROQUIA: 525033

GESA INCA
AVARIES: 500700

BOMBERS: 085

AMBULATORI
D'INCA: 502850

SON DURETA 239447

AMBULANCIES S.S 502850

(Inca)
AMBULANCIES: 200362

BULLET de notícies

PRIMERA MOSTRA D'ART JOVE

Del dia 21 al 25 de Juny passat es va celebrar al Claustre del Convent de Muro la I MOSTRA D'ART JOVE, en les modalitats de pintura, escultura i fotografia, organitzada per un grup de joves de Muro i amb el suport de l'Ajuntament de la localitat i de la Direcció General de Joventut del Govern Balear.

La mostra va ser un èxit, tant de participació, 34 expositors, com de públic. Dels joves expositors, n'hi havia 27 en la modalitat de pintura, 6 en fotografia i 1 en escultura. Entre els joves participants en aquesta Mostra, dos eren del nostre poble, na Bàrbara Pastor Quetglas en pintura i en Miquel Morey i Mas en fotografia.

Aquestes mostres són necessàries per tal de donar a conèixer les inquietuds dels joves, per donar-los coratge i ànims. Aquests autors novells tenen tant de dret a rebre un poc de suport de les institucions (Conselleries, ajuntaments, etc.) com aquests grans senyorets que ja venen les seves obres per un bon grapat de doblers.

Miquel Morey i Mas

EXCURSIÓ DEL COR PARROQUIAL

Aquest any la tradicional excursió del Cor Parroquial es farà "a lo grande".

El destí final és Formentera. Es partirà el 28 de Juliol cap a Eivissa per enllaçar amb Formentera.

El mes vinent donarem més informació.

Onofre Sureda

CURSETS DE NATACIÓ

Aquest estiu la piscina municipal està plena a vessar.

Per primera vegada s'estan fent cursets de natació.

L'A.P.A. del C.P.A. Monjo ha organitzat un curset que s'està realitzant amb gran èxit. A aquest curset hi assisteixen uns 95 nins d'edats compreses entre els 3 i 14 anys.

Les classes es realitzen tots els dimarts i dijous de les 16 h. a les 18'30 h.

Els professors són En Rafel David Sastre Camps i En Miquel Nicolau Diago, nadadors del C.N. La Salle.

Els alumnes estan distribuïts per cintes. Cada grup neda 30 minuts. Hi ha tres grups de "bebès", dos de cinta blanca, tres de cinta groga, un de verda, un de vermella i un de blava.

Amb els grups de "bebès" i blancs s'intenta que perdin la por a l'aigua. Els grocs fan planxa de peus, es canet i kroll sense respirar. Els verds fan Kroll respirant i peus d'esquena. Els vermells fan Kroll i esquena i els blaus Kroll, esquena i braça.

Però no només aprenen a nedar els alumnes en edat escolar ja que a part del curset esmentat abans es realitzen dos cursets més. Uns de nins entre els 6 mesos i 2 anys i un altre d'adults.

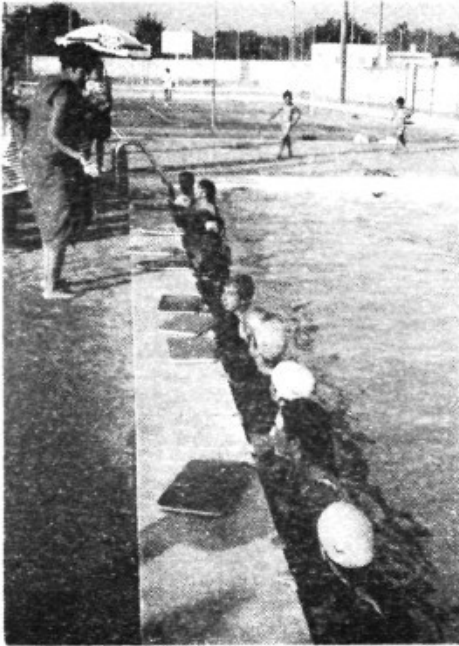
La professora d'aquests dos darrers és N'Antònia Real, nedadora que fou representant d'Espanya a les Olimpíades de Montreal.

Els menuts, que són un grup de 6 nins es fa el dimarts i dijous de 12 h. a 13 h. i els adults també neden aquests dos dies de 18'30 h. a 20'30 h. i són unes 40 persones que fan dos grups i neden una hora cada grup. Durant la primera

BULLIT de notícies

hora neden els qui encara n'aprenen i la segona els que ja en saben i adquireixen perfecció.

Joana M^a. Colombram.

CAMPAMENT ESPLAI

El Grup d'Esplai Es Rebrot realitzà el campament de final de curs a Lluç.

Compartírem dels dies 16 al 20 de Juliol la bellesa de la natura i la frescor de la Serra de Tramuntana.

Els 52 al.lots, 13 monitors i 4 cuineres varem passar uns dies junts realitzant excursions a Mossa, la Cova dels Morts, Menut, Binifaldó, Puig Roig i els matins feren tallers de "majaju" i "macramé".

Cati Mas.

EXPOSICIÓ DE "FENT CARRERANY"

Des del dia 11 fins al 19 d'Agost, l'Associació Cultural "FENT CARRERANY" té organitzada una exposició de pintures a càrrec de na Júlia Davis, filla del gran pintor solleric recentment desaparegut Juli Ramis. L'exposició estarà oberta a la Casa de la Vila els dies feiners en hores d'oficina i per la nit de 20 a 22 hores. El dia 15 d'agost estarà oberta tot el dia a partir de les 12 del migdia igual que els diumenges. Esperam que siguin molts els assistents a l'exposició, no tan sols per la qualitat

de la mateixa, sinó també per l'oportunitat que representa, no tan sols pels nostres socis, de veure mostres artístiques en el nostre poble.

Per les Festes de la Mare de Déu, també tenim previst, dins el marc del programa de festes, una exposició d'escultura que possiblement serà la primera que es realitzi a Maria. Igualment es farà a la Casa de la Vila.

Jaume Mestre

S'HA OBERT UN NOU PUB, "CREIXENT"

En el carrer Constitució de Maria s'ha obert un nou pub amb el nom de "Creixent". Després de diversos intents, al final es va poder inaugurar. Tal com desitjам a tots els establiments i tendes obertes a Maria: "Un gran èxit."

Onofre Sureda

MARXA PER L'AUTODETERMINACIÓ

La Crida a la Solidaritat, va organitzar el dies 27, 28 i 29 de Juliol una marxa per l'autodeterminació que va sortir el divendres des d'Inca a les 16'30 hores i va seguir cap a Sineu i Llubí per fer projeccions del vídeo "Mou-te en Català" als pubs d'aquestes localitats. Ja el dissabte, es va fer una Festa Popular i pintada mural a Sineu per venir després al nostre poble per tal de realitzar unes actuacions musicals a la Plaça des Pou. En principi estava prevista una ocupació de Montblanc i al final es va substituir per una asseguda a la mateixa Plaça des Pou en protesta per la possible construcció de la urbanització. A l'asseguda la participació no va ésser molt nombrosa, si bé la finalitat que la gent ves la protesta en certa manera es va aconseguir, i va ser seguit amb interès. El darrer dia, el diumenge, estava programat un concert al Port de Manacor amb el grup "Los Ocultos"

Jaume Mestre.

CRIDA A LA SOLIDARITAT

CORREU OBERT

EL FUTBOL SALA: AGRESSIVITAT O PASSATEMPS?

El futbol sala se juga en una superfície de fusta, ciment, quitrà o un altre material semblant, en un terreny de forma rectangular (36 x 18 m) amb una pilota de forma esfèrica (53-55 cm de perímetre i 400-500 grams de pes).

El joc té dos temps de 20 minuts cada un, amb 10 minuts de descans. Hi participen 5 jugadors per cada equip (porter i 4 jugadors), i es permeten fins a 7 canvis. Els gols s'han de fer des de fora d'una àrea de 4 metres, a una porta de 3 m. d'amplada per 2 d'alçada. El delegat de cada equip pot demanar un temps mort d'un minut cada període i l'àrbitre té la facultat d'amonestar o expulsar els jugadors (targes grogues, blaves o vermelles), segons la gravetat de la falta comesa.

El futbol sala es practica amb certa freqüència des dels anys setanta i va arribar a la seva popularitat en els vuitanta: des de l'any 1982 se celebren campionats mundials. A Espanya la Federació de Futbol Sala va ser legalitzada l'any 1986. A Madrid, l'any 1985 es jugà el 2º Campionat del món.

A Maria, pens que el Torneig de futbol sala té un gran èxit de participació i la gent està molt animada amb aquesta activitat esportiva. S'han de millorar encara moltes coses, per exemple, les següents:

- 1) la superfície del terreny de joc (és una vertadera llima)
- 2) la pilota (massa quilometratge i pesada com el plom)
- 3) els arbitratges, en general, són el pitjor de tot. No pot arbitrar el primer que passa pel carrer. (a qualque partit els dos temps de joc no duraven el mateix i en funció de l'equip que guanyava o perdia al moment).

4) l'agressivitat de certs jugadors era prou manifesta, i se'ls podia confondre amb segadors d'altre temps.

Ara bé, crec que les crítiques han de ser constructives i per això crec que el punt 1 el podria solucionar l'Ajuntament, el punt 4 depèn de la bona

voluntat dels jugadors i del sentit de participació. del punt 2 s'ha de dir que a partir de la 9ª jornada es va solucionar. Els punts 3 i 4 entre l'organització del torneig, la contractació d'àrbitres federats i les quotes d'inscripció aportades pels equips participants, crec que també tendria solució.

Esper i confii que tots participem de tal manera, que aquesta activitat esportiva tenguí la continuïtat assegurada.

Pere Crespi i Salom.

EN FAVOR DE TANCAR LA PLAÇA DES POU.

S'assumeix des tancament o no de sa Plaça des Pou es dies de festa, es capvespre, ha estat un tema que particularment m'ha preocupat. A s'actuació poc ferma des Consistori, representat pes batle, davant una proposta des grup popular, ha seguit una certa indecisió i compàs d'espera, ja que de vegades ha estat tancada a sa circulació rodada i altres no. Per mi, són clars ets avantatges que representa es tancament de sa Plaça i si en alguna cosa serveix, els vull exposar.

Tots sabem que es centre neuràlgic d'un poble és sa seva plaça i sa nostra és un model a s'hora de concentrar es veïns es dies de bon temps. M'atrevesc a dir que com a pocs pobles arreu de Mallorca. Sa tranquil·litat que dona sebre que un nin petit o una persona de sa 3ª edat, pot jugar o passejar per sa plaça sense que es que hi han acudit per passar una estona de sa millor manera possible hagin de vigilar-los continuament, pens que és gran. Amb so tancament de sa circulació rodada, es permet disfrutar de s'urbanitat que representa juntar-se un col·lectiu de gent en un lloc que per una estona està lliure de cotxes i que s'han pogut deixar de banda per anar a sa plaça. A més, si una persona té sa desgràcia que un familiar seu ha sofert un accident en aquest període, no és ella sa culpable; sinó es conductor irresponsable que s'ha botat un disc i ha invadit una zona que li està

CORREU OBERT

prohibida. De s'altra manera, es pot demanar al pare o familiar responsabilitat per no haver tengut compte de s'accidentat i encara que es mal d'una o altra manera estarà ja fet, sa culpa no és sa mateixa i sa predisposició i ses ganes de passar un capvespre a sa plaça des poble canviaran totalment. Per descomptat, que s'autoritat, pens, ha de respectar i fer complir s'horari establert i convertir en norma el mateix. Per mi, no és un problema de personal, es personal municipal se destina segons convé a ses necessitats col·lectives. Si es matí es té personal per regar sa Plaça des Pou, que em sembla una mesura molt encertada, es capvespre se'n pot tenir per col·locar uns discs i retirar-los a s'hora. A es veinats de sa Plaça i a es cassiners, es tancament pens que també els convé.

Jaume Mestre

CARTA ALS SOCIS DE L'AGRUPACIÓ DE LA TERCERA EDAT DE MARIA

Companys: Com que veig que la "comèdia" segueix i que, pareix, que ens hem tirat cap al "menfotisme", voldria, a través d'aquestes línies, fer-vos sobre la meua opinió en relació al "bullit" que s'ha format a la nostra Agrupació, relacionat amb la renovació de la Junta Directiva. Renovació que, insistesc, s'ha fet de manera incorrecta, quan no costava gens fer-ho bé. I perquè trobava, i trob, que no es podia fer com es va fer, és el motiu pel qual em vaig decidir a escriure una carta al president.

En aquella carta vaig intentar ser tan clar com un amic ho ha de ser amb un altre, i perquè no volia ser mal interpretat, li feia una confessió: li contava que els sis noms que jo vaig votar, la primera i única vegada que hi ha hagut eleccions en aquesta Casa, tots sis figuren a la Junta Directiva. I encara li deia més: me comprometia a votar la llista dels onze que ell preparàs, el dia que els presentàs a

consideració i votació de l'Assemblea General.

Idò bé. Ni m'escolta, ni me fa punyetero cas. Què és això?, me dic jo. Tots recordau que a la darrera Assemblea General que tinguérem a l'església, el president, a més de donar compte detallat de tot quant s'havia fet, i d'allò que s'estava fent, anuncià eleccions per renovar la Junta Directiva que, per manament estatutari, havia acabat el termini de govern. I se comunicà que els qui estassin interessats en ser directius que, a partir del dia següent ho podrien fer-ho saber, per acte seguit fer les paperetes i, així, en pocs dies podríem votar.

Resulta que, pel que se sap, no hi hagué voluntaris, i el president, en lloc de seguir els costums democràtics d'avui, cridant altra vegada els socis a Assemblea General, per resoldre l'assumpte, què fa?. El president, pel que sabem, reuneix els directius sortints i els proposa continuar. Dels onze, pareix, n'hi va haver nou que sí, que hi venguéren a bé, i digueren que volien seguir. Dos, segons es diu, s'hi negaren. (supòs jo, que aquests dos degueren pensar que com que havien estat votats per dos anys, no podien continuar).

I com que no se contava més que amb nou i se'n precisaven onze, què fa el president? Idò, segons sembla, n'escolli dos (supòs que del seu gust) i, així "a dit", els digué, "Voleu ser directius?". Idò ja ho sou.

Jo, quan vaig sobre aquesta patinada, vaig pensar: el meu amic i quinto Pere, llaura molt tort, li hauríem de dreçar el solc. I va ser llavors quan em vaig decidir a dirigir-li la cèlebre carta (que jo no volia que tengués la més petita transcendència) en la qual li feia sobre que hi ha tres punts que no se poden tocar sense aprovació de l'Assemblea General, que són: La Junta Directiva, El Canvi de Quotes i la Modificació dels Estatuts.

Tots els de la nostra edat sabem que aquest país nostre té des de fa anys una Constitució, i que degut a això tots tenim unes obligacions, però també tots

CORREU OBERT

tenim uns drets. I així és que, avui, no hi pot haver cap Associació que no estigui regida per uns ESTATUTS, que vénen a ser, per la Societat, el que és la Constitució pel poble. I el darrer dels directius no es pot nomenar sense el recolzament dels socis. I essent, com és, així, qualsevol directiu, igual que qualsevol regidor, o batle, podran sortir al carrer i exclamar públicament: JO SOM DIRECTIU, JO SOM REGIDOR, JO SOM BATLE, perquè vosaltres ho heu volgut.

Cauen com un bunyol dins la mel, dues anècdotes que tenen relació amb la nostra Associació. Permeteu-me que vos les conti.

Hi ha un directiu que més d'una vegada ha dit "Jo form part de sa Directiva perquè vaig tenir més vots que ets altres que se presentaren". Exacte! Jo deman un aplaudiment per aquest company.

N'hi ha un altre que quan es va veure elegit va exclamar: "Mai m'hagués pensat que me votàs tanta de gent. Mai hagués cregut tenir més vots que en..." I què no és guapo això?

S'ha d'haver acabat allò de: "No, jo no ho volia ser, però, ...". Mentida!. Demagògia barata, fariseisme. Un dirigent, un regidor, un batle, ha de poder cridar allò que abans hem dit: JO

HO SOM PERQUÈ VOSALTRES HO HEU VOLGUT". I prou.

Jo sé qu hi haurà socis que no trobaran bé aquest escrit. Ho sé. Que diran que són ganas d'emprenyar, ganas de protagonisme. Mai no han estat més enfora de la realitat. Més d'un n'hi haurà que em posarà de volta i mitja. M'és ben igual. Estic vacunat del "menfotisme". Allò que no cap dins el cap és que hi pugui haver gent, avui, que s'atreveixi a actuar d'aquesta manera. Tampoc no puc comprendre que hi pugui haver ningú que es molesti pel que dic. Jo estic tranquil. Sé que he obrat honestament, sense intenció de molestar ningú (jo precisament el que volia, era col.laborar). He tingut paciència una guarda de mesos, però, fins aquí arriba l'aigua!. Si mal no record va ser en Quevedo que digué: "Siempre se ha de sentir lo que se dice. Nunca se ha de decir lo que se siente". El que puc assegurar és que, avui, ningú em farà passar pel tub, com sí de l'any 40 es tractàs. Això sí que no!. Sabeu que ja estam als norantes. N'hi ha que no els agrada. Sincerament, em sap molt de greu.

Atentament.

Miquel Oliver i Roig, soci nº 137

Preparam la celebració de la sortida del número 50 de Fent Carrerany.

T'hi apuntes?

VOS SONA DE RES, AIXO?

Una de les darreres polèmiques que hem pogut sentir per la ràdio i llegir als diaris de Ciutat, ha estat la del President de l'Associació d'Hotelers, en Josep Forteza-Rey i el Gremi de Constructors illencs. El Sr. Forteza-Rey, referint-se al mencionat col·lectiu, citava una frase del Cap indi Pell-Roja SEATHL que deia el següent: "La seva fam devorà la terra i deixarà darrera d'ell sols un desert". Aquesta frase està treta d'una carta escrita al president dels E.E.U.U. l'any 1855 pel cap indi SEATHL, de la tribu Suwawish de l'estat de Washington, respecte de la proposta de compra de la terra de la tribu, feta pel president dels E.E.U.U.

Aquesta carta, d'una bellesa extraordinària, és tota una declaració de principis. Escrita fa més de 150 anys es pot aplicar perfectament a la realitat actual del nostre poble, de la nostra illa, del nostre país. Nextraure alguns trossos. Llegiu-los detingudament i pensau que tota la semblança amb la nostra realitat no té res de coincidència.

"Sabem que l'home blanc no entén les nostres raons. Un tros de la nostra terra, és el mateix, per ell, que el següent. Per ell, que és un estrany, que ve de nit i ens fot la terra on vulgui que la necessiti, la terra no és la seva germana, sinó la seva enemiga i quan l'ha conquerida es retira. Deixa darrera la tomba del seu pare, i no li importa. Plagia la terra del seu fill, i no li importa. Oblida tant la tomba del seu pare, com el lloc on va néixer el seu fill. La seva fam devorà la terra i darrera d'ell només deixarà un desert. La sola vista de les seves ciutats omple de pànic els ulls dels Pell-roja. Però potser sigui perquè el Pell-roja és un salvatge i no ho entén."

"Si acceptàs vendre les terres ho faria amb una condició: l'home blanc ha de tractar les bèsties d'aquesta terra com els seus propis germans. Jo som un salvatge i no ho entenc d'altra forma. He vist milers de bisons morts per l'home blanc per poder passar un tren. Jo som un salvatge i no entenc com el fum del cavall de ferro pot esser més important que el bisó, al qual nosaltres només matam per sobreviure. Què és

l'home sense les bèsties? Si totes les bèsties se n'anassin, l'home moriria d'una gran depressió d'esperit."

"El nostre Déu és el vostre Déu. Vosaltres pensau ara que el posseiu, com desitjau posseir la nostra terra. La terra és una cosa molt apreciada per Ell, i el detriment de la terra és un grapat de desprecis pel Creador. Als blancs els pot passar, potser prest, el mateix que a les nostres tribus. Continuau contaminant el vostre llit i vos sofocareu una nit dins el propi desert."

"Quan els bisons siguin exterminats, els cavalls salvatges domats, saturats els racons secrets dels boscos, amb l'alè de tants d'homes. On serà la garriga? ... haurà fuit. On serà l'àguila? ... haurà fuit. Dir adéu al volar, ..., dir adéu al caçar, ..., l'essència de la vida comença a extingir-se."

"Si arribam a un acord, serà per assegurar la seva conservació com ens heu promès... Si vos venem aquesta terra, estimau-la com nosaltres l'hem estimada. Preocupau-vos d'ella, com nosaltres ens n'hem preocupat. Manteniu la terra com ara la trobau, amb tota la seva força, amb tot el seu poder i amb tot el seu cor."

Rellegir ara aquests fragments de la carta produeixen un descoratjament evident. L'home blanc no ha complert el que li demanaven. Actualment una petita tribu del Canadà està en guerra amb l'home blanc perquè volen construir un camp de golf dins les seves terres.

Pensau per un moment que l'home blanc són els membres del Govern, consellers, batles, regidors, especuladors, urbanitzadors, tots els que ajuden que els negocis d'aquests que venen la terra que no és seva, arribin a terme, tots els que omplen les butxaques amb la terra que és de tots, tots aquests són els que haurien d'estar dins el famós "Barco de Rejilla".

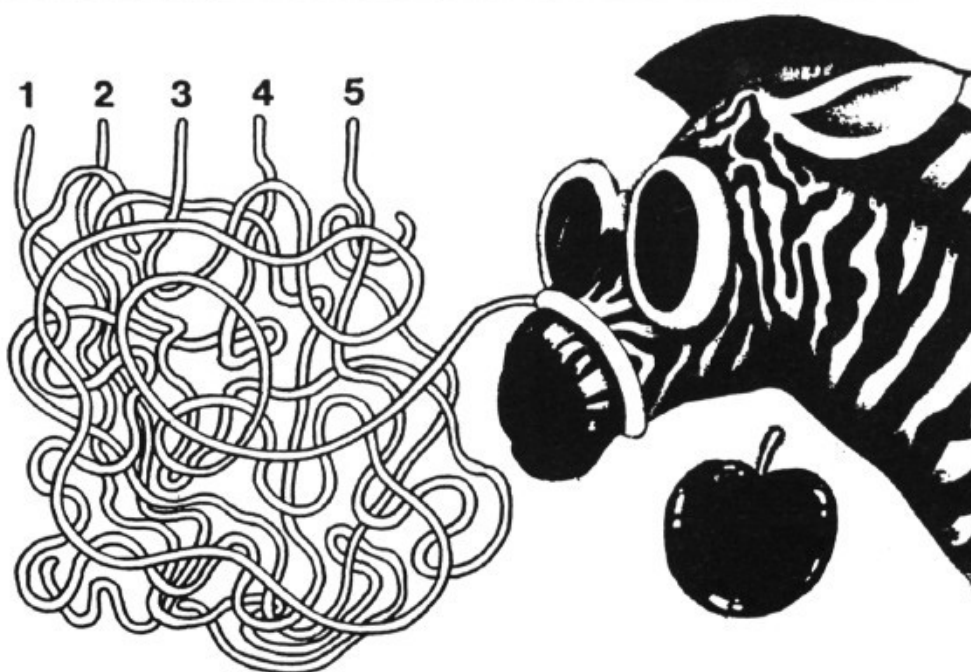
Pensem un poc amb el contingut d'aquesta carta, mirau l'actualitat del nostre entorn, amb els pocs espais naturals que ens queden, amb la crisi actual del turisme, i veurem si val la pena vendre o defensar la Terra.

MIQUEL MOREY i MAS.

PASSATEMPS

EMBALL DE FILS:

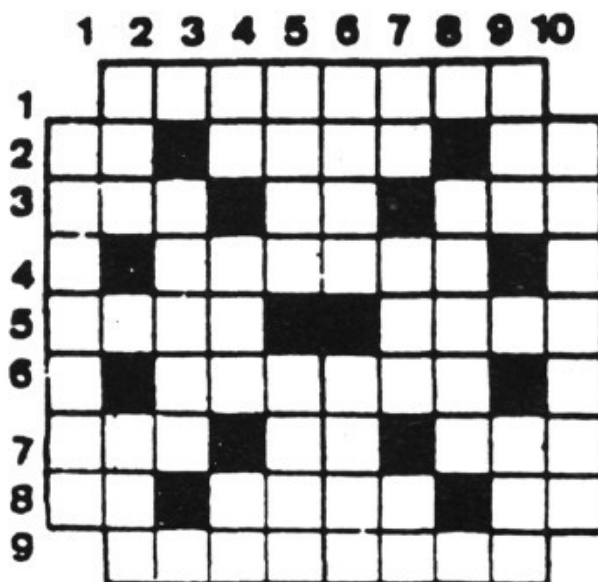
Partint de qualsevol dels números, heu de trobar quin és el que està fermat a la zebra.

Número 3.
SOLUCIO:

ENCREUAT.- HORIZONTALS.- 1: Nom tècnic d'unes maniobres sense foc real que s'han realitzat a les Balears fa poc. 2: Quilòmetre. Dona que fa màgia. Matricula d'una província basca. 3: Ciclista mallorquí que va guanyar una etapa del darrer Cinturó ciclista a Mallorca. Al revés, matrícula del Líban. Equip de bàsquet de Saragossa, campió de Copa d'enguany. 4: Esportista que practica el sant, llançament o curses de córrer. 5: Tronc d'un arbre. Veu per a fer caminar un cavall o mul. 6: Nom del major telescopi fet fins ara, que han llançat els americans recentment, i que estarà quinze anys funcionant a l'espai. 7: Pronom personal. Ocell. Mè, be, anyell. 8: Nota musical. Adverbi de lloc. Al revés, plany de dolor. 9: Autor francès del segle passat (Gastón...) de Les illes oblidades, viatge a les Balears.

VERTICALS.- 1: Actriu (Silvia...) que se va fer famosa amb Emmanuelle. 2: Propietari. Al revés, caminen de cap allà. 3: Poeta alemany del segle XVI, partidari de Luter. 4: Partit polític mallorquí. Lletre de l'alfabet grec. Repetit, primat de coa llarga i orelles grosses. 5: Ail: ceba que no fa... Per exemple, la llanda. 6: Que té mal gust. Comença a estar a més de 100° C un líquid. 7: Déu egipci. Capa molt fina que cobreix un vegetal. Dos. 8: Planta herbàcia perenne. 9: Rei de Judà del segle IX a.C. Escoltar. 10: Una cantant de moda.

SOLUCIO:

Carrerany

Esportiu

L' EQUIP DE FONTHISA JA PREPARA LA NOVA TEMPORADA

El passat dia 16 de Juliol, es va celebrar en el local de l'Associació Independent de Futbol d'Empresa, la presentació del IX Torneig Consell Insular de Mallorca, per la propera temporada 1990-91 i el sorteig del grups que s'han format per a disputar el campionat. Al representat de Maria, FONTHISA, li va tocar formar part del grup A i la relació dels altres equips és la següent: Hotel Helios, Ca Sa Miss, Cafeteria "La Penya", ambdós de Sa Pobla, Vtnos. Cade Peguera, Mobles Fullana, Ciclos Marín, Vtnos. Sta. Ponça, El Porvenir, Turavia i Mediterraneo, en total 11 equips, alguns d'ells que ja participaren en el mateix grup de FONTHISA l'any passat, cas d' Hotel Helios, Vtnos. Sta. Ponça, Vtnos. Cade, El Porvenir, Caf. "La Penya" amb el nom d'Eléctrica Mayor, i Mediterraneo. Cal destacar l'equip Mobles Fullana de Manacor, que per primera vegada participa en la competició. Aquest any, el gran rival comarcal el Sant Marc, està enquadrat en el grup B i si no és a la lligueta final, difícilment ens podrem enfrontar a ells en competició "oficial". De cada grup es classificaran els dos primers, que disputaran una lligueta amb els equips d'altres grups, i després els dos primers jugaran pel sistema d'eliminatòries contra el campions de Menorca i Eivissa, en un camp a determinar per l'Associació. En aquesta temporada, la lliga serà molt més curta en la seva primera fase que l'any passat, ja que seran vint el partits a disputar a partir del dia 8 de Setembre i fins al dia 16 de Febrer del 91. La competició quedarà aturada aquest any per les Festes de Nadal, del dia 22 de Desembre al 12 de Gener. El debut de FONTHISA es produirà el dia de la Mare de Déu, aquí al Poliesportiu, contra l'equip de Mediterraneo. De cara a la propera temporada, seguiran a l'equip els següents

jugadors: J. Morey, R. Oliver, J. Martínez, G. Frontera, R. Porcel, D. Bergas, J. Mestre, J. Carbonell i possiblement M. Pastor i J. Mas, que quasi segur que ho faran. La resta de l'equip

seran alguns dels jugadors que fa dos anys acabaren la seva etapa de juvenils i alguna incorporació com es el cas de P. Font, P. Nadal, J. Gual i Manuel Garrido, jove jugador que treballa en l'empresa. La resta son per el moment, si no hi novetat: Tomeu Quetglas, Pep Mayol, Xisco Castelló, Toni Frau, Pep Bergas, i Toni Font.

Com passa a l'inici de tota temporada, en principi totes les millors voluntat són poques, ha d'anar com una bassa d'oli i cada jugador ha de complir. Ho seria que tots aquests desitjos al final poguessim dir que s'han realitzat.

Jaume Mestre.

Carrerany

Esportiu

XISCO MESTRE ASSOLEIX EL SUBCAMPIONAT D'ESCACS DE BALEARS

Com anunciavem en el número anterior, el Club d'Escacs de Maria organitzà el campionat de Balears categoria cadet.

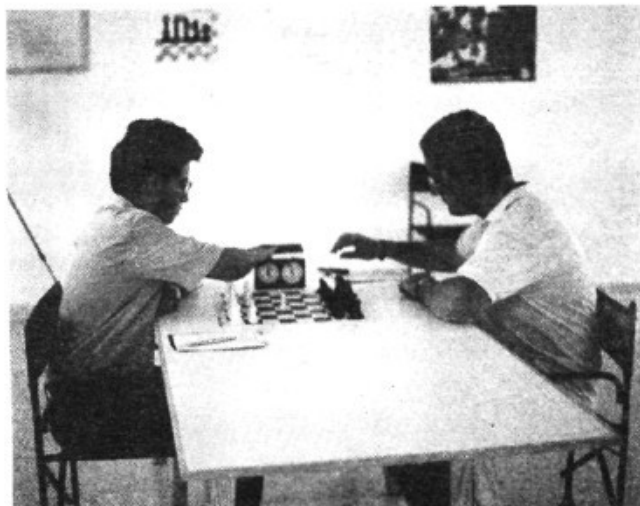
La primera sorpresa va esser la incompareixença del subcampionat d'Espanya Lester Tattersall, el qual excusà la seva participació per coincidència de dates amb un curset intensiu on estava convidat, dirigit pel campió del Món, Gary Kasparov a la ciutat de Múrcia. Va esser substituït pel 3er. de Mallorca, en Miquel Mascaró, de Maria de la Salut.

Els altres participants varen esser en Xisco Mestre (subcampionat de Mallorca), en Pablo J. Domínguez (campió de Mallorca) i en Paco Vallejo (campió de Manorca), un al·lot de tan sols 7 anys, 8 menys que els altres tres.

Però l'escacs és un esport on l'edat té poca importància i de forma sorprenent el més jove obtingué el campionat de Balears, després de demostrar tota una sapiència i una varietat de recursos escaquistes realment excel·lents. Només en Pablo J. Domínguez entaulà amb el campió.

En Xisco Mestre, va estar molt a prop del títol, però una jugada errònia davant el campió, el relegà al subcampionat (millor classificació de la història de l'escacs marier), quan pareixia estar molt a prop de la victòria.

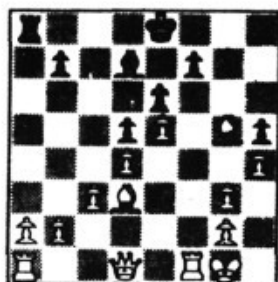
L'altre representant, en Miquel Mascaró, va sortir massa relaxat i pensant que tenia molt poques possibilitats, fet que es va veure al llarg del Campionat.

La classificació final va esser la següent:

- Campió: Paco Vallejo (Es Castell)-2'5 punts,
- Subcampionat: Xisco Mestre (Mª de la Salut) -2 punts,
- Tercer: Pablo J. Domínguez (Son Espanyol) -1'5 punts,
- Quart: Miquel Mascaró (Mª de la Salut) -0 punts,

El campió Paco Vallejo ha estat el representant de la nostra comunitat autònoma al campionat d'Espanya, obtenint 4 punts de 8 partides i a més ha representat Espanya al Campionat del Món de menors de 10 anys celebrat als Estats Units, on finalitzà en 4art. lloc.

Carrerany

Esportiu

MIQUEL ILLESCAS, MILLOR JUGADOR D'ESPANYA, realitzà unes simultànies i entregà els trofeus del Campionat de Balears de cadets:

El 23 de Juny, durant les Festes de Sant Joan a Muro, en Miquel Illescas realitzà unes simultànies davant 31 taulers illencs, entre ells en Gaspar Mas, en Pep Ferriol, en Miquel Ferriol, en Tia Darder i n'Enric Pozo, tots ells del Club d'Escacs de Maria. Només va cedir 6 taules, una d'elles davant el número 2 de Maria en Pep Ferriol.

El dia de Sant Joan, assistí a l'entrega de trofeus acompanyat del batle de Maria i de la Junta Directiva del nostre club, donant fi al Campionat de Balears.

X TORNEIG OBERT MARE DE DÉU.

Enguany, el club per 1ª vegada vol realitzar un torneig oficial obert per a tota Mallorca i que a més sigui vàlid per l'elo insular. El campionat es celebrarà a la Llar de la 3ª Edat els

dies 30, 31 d'Agost i 3, 4, 5 i 6 de Setembre a partir de les 9 del vespre. Com a dada a recordar, dir que l'actual campió és en Jeroni Bergas (campió de Mallorca de Zona.), que segurament haurà de lluitar amb totes les seves forces per poder renovar el títol.

Enric Pozo i Mas.

Carrerany

Esportiu

El passat diumenge dia 15 de Juliol, el Club Ciclista de Maria de la Salut va organitzar una interessant reunió ciclista sota el títol de "Trofeu Jumbo-Tours", a la qual hi participaren corredors de les categories socials, alevins, infantils, juvenils i aficionats.

Malgrat la climatologia no acompanyàs, els mariers completaren una bona actuació, ja que Simó Darder, Manuel Fernández, Pere Ferriol Colombram i Tomeu Arbona ocuparen els llocs primer, segon, tercer i cinquè respectivament a la categoria social, que va tenir desset participants.

A la categoria alevín, Llorenç Seguí s'imposà a la resta dels onze participants amb una claredat absoluta, essent aquesta la setena victòria de set participacions.

Al final, la classificació va quedar de la manera que segueix:

ALEVINS -5 voltes.

1.- Llorenç Seguí (Jumbo-Tours)	5 punts.
2.- Antoni Oliver (McDonalds)	3 "
3.- Rafel Campins (A.C. Sineu)	2 "
4.- Antoni Martorell (McDonalds)	1 "
5.- Magdalena Marqués (T. Torrens)	0 "

Daniel Estarellas en infantils, quedà classificat a la setena posició dels setze participants. Una cursa que va tenir les absències d'Antoni Obrador i Pep Ferriol, ambdós ciclistes del nostre Club, que no participaren, el primer per esser a Menorca i el segon per una indisposició.

INFANTILS -10 voltes.

1.- Jorge Garcia (McDonalds)	8 punts.
2.- Emilio Vera (C. Gomila)	5 "
3.- Antoni Crespi (C. Gomila)	4 "
4.- Sebastià Galmés (McDonalds)	4 "
5.- Gabriel Alzina (Renault)	1 "

Carrerany

Esportiu

La prova esteler fou la de juvenils i aficionats que va tenir trenta-dos participants que completaren les seixanta voltes al circuit urbà. Tan sols finalitzaren la carrera setze dels ciclistes, que es veren superats en tot moment per Antoni Mulet (C.C. Caimari) que va demostrar trobar-se en un dels millors moments de la seva vida esportiva, anotant-se set dels dotze sprints puntuables.

AFICIONATS I JUVENILS -60 voltes.

1.- Antoni Mulet (C.C. Caimari)	43 punts.
2.- Jordi Salas -Juv. (Leo's)	18 "
3.- Angel Gomila (C. Gomila)	17 "
4.- Bernat Ribas (Procuine)	4 "
5.- Antoni Abraham (Procuine)	3 "
6.- Francesc Horrach (C.C. Caimari)	0 "
7.- Joan Caldentey ((Ercosa-Subarau)	0 "

SOCIALS -35 voltes.

1.- Simó Darder (Jumbo-Tours)	21 punts.
2.- Manuel Fernández (Jumbo-Tours)	18 "
3.- Ferriol Colombram (Jumbo-Tours)	16 "
4.- Bartomeu Vives (A. Drach)	5 "
5.- Tomeu Arbona (Jumbo-Tours)	2 "

La jornada es va completar, pels socis del Club Ciclista, amb un dinar de companyerisme per celebrar la victòria al Pla de Mallorca-90 i Gran Premi "La Caixa".

FEIM CARRERANY.

El passat diumenge dia 8 de Juliol anàrem a la Comuna de Bunyola.

Èrem tan poquets que feiem llàstima. A l'hora de la partida èrem vuit. On és l'esperit excursionista dels socis de Fent Carrerany?

Creis-me que vaig sentir pena. Pens que un carrerany de vuit i que encara se'n perdin dos pel camí, això no és un carrerany ni és res. Per això val més eliminar aquesta secció i punt.

Que hi ha algú que no li van aquestes excursions? Molt bé, té tot el dret de proposar-ne'n d'altres.

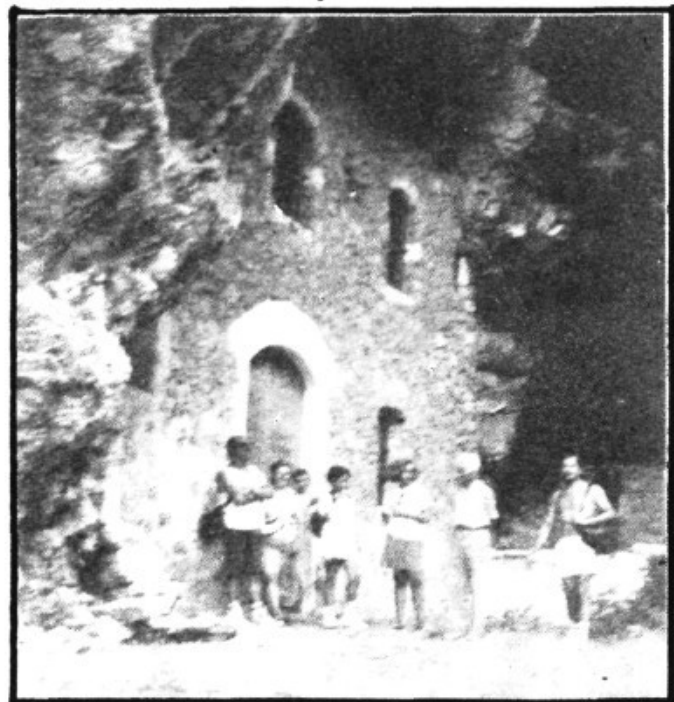
I creis que és una llàstima perquè l'excursió passada és de les que val la pena de tornar-la fer.

Va esser un diumenge de sol, les xigales cantaven una simfonia inacabable, però en quasi cap moment anàrem pel sol.

Arribàrem a Bunyola i deixàrem els cotxes a l'entrada i partírem per un camí que en principi és prou dolent però que va millorant, inclús hi ha trossos asfaltats, fins que arribàrem a la Casa del Garriguer casa-refugi propietat d'ICONA i aquí dinàrem. Abans se'ns havien despistat dos i els haguérem de cercar.

Després de dinar, fer la sesta fou impossible degut a un eixam de mosques.

De tornada baixàrem per Sa Coma Gran, Sa Cova, Ca'n Moragues i sortírem devora el cementeri de Bunyola.

Anàrem a prendre un refresc a un bar de la Plaça i tornàrem per la carretera de Bunyola a Orient, bells paratges d'inigualable bellesa per qui els contempla per primera vegada.

EXCURSIÓ AL TORRENT DE PAREIS

és ja una clàssica dins la programació de Fent Carrerany.

Aquesta excursió està prevista pel tercer diumenge d'Agost, dia 19.

Bells paratges de la Serra de Tramuntana, de difícil accessibilitat en alguns trams encara que per la seva bellesa bé val la pena de fer-la.

La sortida serà a les 6 h. de la Plaça des Pou. És un poc dematí a les 6'30 h. hauríem de ser a Escorca ja que sinó el sol ens aplegarà de ple dins el llit del torrent.

Convé que vos entreneu un poc, dugeu aigua i un poc de sucre o xocolata, berenar i no cal que dugeu dinar. Comanarem una paella a un restaurant del lloc.

A veure si us animau i som uns quants més.

Oñofre Sureda Ribas.